

overleverede Extract af Statsraadets Protokoller skal være til Afbenyttelse iasten mellem Kl. 7 til 9. Secretariatet skal da være tilstede. Jeg giver derefter Ordet til Folkethingsmanden for Viborg Amts 4de Valgfreds.

Skolelærer P. Hansen: Efterat der har været forelagt det forenede Thing saameget baade Trykt og Skrevet om en ny Arvesølge til den danske Throne, naar den nuværende kongelige Mandsstamme uddøer, og, efterat denne Sag har været saa stærkt debatteret, skal jeg ikke trætte den ærede Forsamling med at gaae ind paa Enkeltheder, men jeg skal kun holde mig til Sagen i dens Almindelighed. Jeg skal derfor strax tilraade alle de ærede Rigsdagsmænd, der med mig kunne finde det stemmende med deres fulde Overbeviisning, deres Samvittighed og deres dyre Grundlovsbed, at slutte sig i den næste Genhed til Hs. Maj. Kongen og den Kgl. Regjering (Stærk Hysen — Formanden ringer), og virke med al den Kraft, der er dem givet, til, at det Kgl. Budskab kan blive ophøiet til Lov, aldeles som det foreligger. (Hysen — Formanden ringer.) Jeg har herfor 4 Grunde (Latter), der for mig maae have Vægt, og jeg haaber ogsaa for den hele ærede Forsamling. Den første er den, at jeg troer, Hs. Maj. Kongen og den Kgl. Regjering (Hysen — Formanden ringer) har været i den allerfuldeste Ret til at forelægge det Kgl. Budskab, aldeles som det foreligger; thi Ingens Ret er derved bleven krænkter. For det Andet troer jeg, at vi Alle ere enige i, at Hs. Høihed Prinds Christian af Glücksborg har vist sig værdig til, naar Tiden kommer, at bestige den danske Throne, har vist sig værdig dertil ved sin Trofskab mod Konge og Fødeland, og, naar vi Alle ere enige heri, hvorfor skulle vi da modsætte os et saadant Kongeligt Budskab? (Madvig: Det modsætter Ingen sig! — Formanden ringer). For det Tredie troer jeg, at det er et sandt Gode for vort elskede danske Monarchie (Latter), at dette Spørgsmaal netop bliver afgjort nu, medens der er Fred og Ro i Europa; thi, naar Budskabet er antaget, troer jeg, at det vil binde alle de europæiske Magters Garantier, og, naar det er garanteret af de europæiske Magter, saa have vi en fast og sikker Grund-

bold, hvorpaa vi kunne bygge videre. For det Fjerde er det os Alle bekendt, at det er et Kongeligt Budskab, det er et Kongeligt Løfte, og et Kongeligt Løfte maa holdes; jeg troer, at vi maae gjøre Vort til at hjælpe Kongen og hans Regjering til, at det kan holdes.

Formanden: For den ærede Rigsdagsmand gaaer videre, maa jeg anmode ham om ikke at bruge Hans Majestæts Navn (Hør! Hør! Bravo!)

Skolelærer P. Hansen: At hjælpe til, at det kan holdes, det troer jeg er enhver Mands Pligt, som finder det stemmende med sin Samvittighed, og det vil jeg troe, Enhver gjør (Nei!). Trofskab i Opfyldelsen af givne Løfter var altid de Danstes Charakter. Maa jeg spørge, hvad det var, der skaffede det lille Danmark Høilagelse hos hele Europa midt under Krigens Rædsler, var det da ikke det, at, naar der blev afsluttet Vaabenstilstand, og vore Modstandere ikke regnede det saa nøie med at holde de givne Løfter, men mange Gange brød dem, saa holdt Danmark netop til Punkt og Prikke, hvad det havde lovet. Jeg troer, at det var Enighed og Kjærlighed mellem Konge og Folk, der bidrog Meget til, at alle Magter fik Høilagelse for det lille Danmarks Land. Her var den mageløseste Enighed (Latter), troer jeg, mellem Konge og Folk, og denne Enighed vilde jeg, at Enhver skulde bestræbe sig for at virke til. Hermed skal jeg slutte (Bravo!), idet jeg paa det Indstændigste vil opfordre alle de ærede lærde Herrer her i denne Forsamling, fornemmelig Theologer og Præster (Latter), hvis Pligt det især er at virke til Enighed og Kjærlighed, at de ville virke til, at vi Alle ved Enighedens og Kjærlighedens stærkeste Baand kunne slutte os til Budskabet, saa at det kan blive ophøiet til Lov.

Schack: Efter de to sidste Foredrag, der ere holdte for og imod det kongelige Budskab, er der jo vistnok for os Opfordring til at fatte os særdeles kort, og jeg haaber ogsaa, at jeg i den Henseende nogenlunde skal fyldestgjøre den ærede Forsamlings Forventninger. Jeg maa dog strax bemærke, i Henseende til, hvad den sidste ærede Taler sagde, idet han